З ПЕРЕПИСКИ ПЕТЛЮРІВСЬКИХ ДИПЛЬОМАТІВ.

(Фейлетон.)

Гало, Куркуленку!

У відповідь на твій послідний лист до мене хочу тобі написати дещо про послідні події та запавші рішеня на тих українських землях, що положені по сей бік Атлянтійського океану.

А що ти писав, що виїдеш до циганської столиці, якої я ніяк не міг найти ні на глобі ні на мапі, то я рішив звернутись до тебе за посередництвом газети, бо бачиш є справа не терпляча промедленія...

Перше всего скажу тобі, що ти зробив нетактичний політичний крок, що зрадив своїй рідній справі на користь Циганів. Воно то, розуміеть ся, не пошкодить тобі, як дійсному патріотови, навчитись циганити, бо як видно, зрада, без циганства нічого не варта...

Та про се иншим разом. Я все таки вірю, що на днях почую від тебе, що ти знова вернув ся на лоно автокефальної...

Вернись, Куркуленку, вернись голубе. Справа організації дячків зовсім вже не представляеть ся так зле, як се тобі здаеть ся. Ся справа найшла собі навіть відгук на американськім континенті.

Ось, наприклад, 15. лютого с. р. на зїзді пресбитеріянських дячків в Рочестер, під предсідательством професора В. Кузіва (він такий професор, як ти міністер) сформовано евангельску парафію, яка рішила вислати на Україну самого професора Кузіва і старшого дячка, спеціяліста дезорганізаційних справ, реверенда П. Крата.

Смію тобі донести, друже Куркуленку, що ти сеї справи не негуй.

Кинь до біса циганські справи і займись спеціяльно небесно-політичними. Правда, хоч американсько-канадійські дячки не носять довгих патлів, але люди вони практичні і ти можеш сміло на них положитись. Запорукою їх холоднокровности в горячих справах є їхні ковнірці, обернені воротьми на північ.

З рештою про реверенда Крата ти можеш дістати інформації від вічного петлюрівського міністра Андрія Лівицького. Ось недавно тут англійські газети друкували навіть дещо з їх дипльоматичної переписки між собою.

Також за старанем і при безпосередній праці сего вельмишановного реверенда вийшов з друку в українській мові і поширюеть ся між побожними людьми фантастично-бомбастичний твір враніївця Первухіна про звірства большевиків в Одесі.

Ось сам, Куркуленку, бачиш, як то побожно-дяківські справи повязані між собою узами політично-бандитськими via Крат - Лівицький - Петлюра, Крат-Первухін-Врангель. Своя своїх нюхом чує.

Хоч ти і ганьбиш нас, Кенедіянів, за нашу відсталість в політиці, але як я бачу, то тебе мало ще било його превосходительство.

Взяти хочби нашу обох переписку між собою. Ти пишеш листа до мене впрост на моє імя і на мою адресу. Хібаж се дипльоматично. Жадної дипльоматії я в сім не бачу. Се і кождий дурень зробить. Чирк, чирк — написав лист, відписав адресу: Уніпеґ, Меґуґин щтріт, панови Містеру Крутєнкови і справа скінчена. А я вже сам мушу сушити свою голову над тим, щоби подати нашу переписку на шпальти преси, та надати її політично-дипльоматичний характер.

А дійсні дипльомати, хоч і дяківської породи, ось як роблять: пишуть лист, наприклад з Торонта до Трильовського до Відня, і посилають через газету українських родин в Вінніпеґу і кажуть: Лист Павла Крата до Трильовського; або лист Бодруга до редактора "Українського Голосу" в Перемишлі.

Воно й справді не подорозі з Торонта або з Монтреалу до Відня чи до Перемишля через Вінніпеґ, але...

Хіба Москалеві по дорозі було робити шлях з Москви попід постіль твоєї жінки? Хоч не подорозі, але дипльоматично.

Тож бо то й є. Скоро лише отримаєш сей лист, кидай Циганів і мандруй назад до Варшави. Можеш вступити по дорозі до Лівицького в Тарнові, там отримаєш індетифікацію що до політичної благонадежности Крата. Єсли одної не буде вистарчати, то вдай ся до враніївця Первухіна, чечер "Общее Дело" в Парижі... Відтак предложи їх Огієнкови або штабови польської армії.

Боже тебе борони, щоби про се дізнав ся Шумський, радянський представник в Варшаві. Бо тоді канадійському реверендови не бачити України, як вух своїх без зеркала.

А дуже можливо, що дячки американської та канадійської України думають перебратись на Україну, як ситизени заморських країв з чисто гуманітарно-добродійними цілями?

Шляхи дипльоматії неісходимі. Все одно, ти з тими дячками зійдись. Тут якраз придасть ся їм твій циганський досвід. Бачиш, яка чудернацька комплікація вийде: політика земна, політика небесна і циганська. Чи не гарна ідея злучити "приятное з полезным"?

Розуміеть ся, я не гарантую, що злучивши "приятное з полезным" у Варшаві, не закінчить ся воно селянськими буками на Україні. Але я за тебе не бою ся. Ти вже втікати умієш... А! що до американсько-канадійських дячків, то не зашкодить, єсли їм дещо перепаде з селянської науки. Наука, кажуть, в ліс не йде.

Тож постарай ся там, Куркуленку, устроїти все як слід. Глядиж, щоби не дізнав ся Шумський про те, хто се є ті дячки. Бо дуже можливо, що вони будуть старати ся перебратись на Україну в леґальний спосіб. В такім разі ти не говори ані слова про те, що один з сих дячків є в приятельських відносинах з петлюрівським міністром Лівицьким та щирим симпатиком Врангля..

Чому? Чей тобі не треба вже тикати пальця в зуби. Колй все устроїш як слід, то вірю, що навіть царський ґенерал простить тобі всякі твої беззаконія проти союзників Петлюри.

Май ся гаразд. Та бережи свої ребра і спину на користь дорогої нам державної справи... Державної ропи також даремно не марнуй.

Вірю, що своїм завзятєм, знанем польської мови та циганським хистом ти здивуєш ще дипльоматичний і бандитський світ.

Твій Крутієнко.

ГУЛЯЛИ, ГУЛЯЛИ...

(На закінчене карнавалу.)

Гуляли, гуляли, маски одягали,
Гули клярнети, бас ревів...
Як вихор ішли кавалєри
У фраках, немов фризієри,
І смотрики, що снили сни,
Гарненькі і бридкі панни,
І навіть грубі дипльомати
Любили погуляти.

А там в кутку, у Бриґідках,
О, братчики милі,
Тужать, волі виглядають
Орли сизокрилі...
А там в кутку в буфеті
Стояв інваліда —
І просив гроша, дарунку,
Хоч на пів обіду.
І попи не дарували
Нічого сарапі —
Ні богаті шовко-дами
Не дали по марці...
Ви знали їх, ви знали їх —
Колись, та не нині,
Як зливали кровю поле
По всій Україні!...
Хоч бачив я тут дівчину
З синіми очима —
То, було мені так тяжко,
Мов камінь за плечима.
Мене втягнули до гуляня
Хоч-я сиплю тут громами,
То й я гуляв з вами...
І гуляли враз зі мною
Старці мов голуби...
Та як піст прийде — то більше
Гуляти не буду!...

За Федьковичом—Глум.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти!"

ЧЕТВЕРТА РІЧНИЦЯ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

Усі червоні числа харківських газет з 22. лютого присвячені четвертій річниці Червоної Армії. В газетах уміщені статі, кличі, фейлетони і спомини з приводу організації Червоної Армії та її чотиролітної героїчної боротьби з ворогами радянської держави.

"Вісти" В.У.Ц.В.К. в передовій статі пишуть:

"Хоч перед нами і маячать вогні ґенуйської конференції, одначе разом з тим не перестають виблискувати і багнети на наших кордонах. І хто знає, чи не покінчать ся розмови про мир з нами авантюристичним нападом, як що візьме перевагу в керуючих колах европейського капіталізму непримирима войовнича течія, що за всяку ціну хоче бачити радянські републики на вколішках перед нею і буде стреміти досягнути сего, коли не дипльоматичним шляхом, то зброєю. Ніколи, може не треба було бути так готовими до війни, як саме тепер, в час розмов про мир. Мир між двома ворожими клясами — рівновага двох мечів. Червона Армія, хоч і є в руках радянської влади за досить виразний арґумент за мир з нами капіталістичних держав, все-ж вона мусить бути ще більше міцною".

"Комуніст" вийшов з таким аншлягом:

"Червона Армія змусила буржуазні уряди припинити отвертий наступ на радянську владу. Продовжуючи зміцнювати Червону Армію, ми їх змусили відмовитись від дипльоматичного блуду і нових коверз".

В передовій статі газета пише:

"Червона Армія примусила світову буржуазію примирити ся з тим, що живе і розвиваеть ся. Радянська влада примусила буржуазію розпочати з нею переговори. Але тепер дипльоматичні провокатори від тої-ж буржуазії стремлять скористати ся з сих переговорів, щоб підкопати ся під Червону Армію. Але сього не буде. Пролетарська революція не дозволить ні розброювати себе, ні приспати свою пильність, може бути, на передодні нових великих подій".

"Пролетарій" в статі "Червона Армія і ґенуйська конференція" пише:

"Дипльомати на Ґенуйській конференції будуть приймати відподальні рішеня. Підрахунок сил, наших сил і тих, що вони можуть висунути проти нас, опреділить сі рішеня. Перш за все підрахунок сил нашої Червоної Армії. Ми не хочемо ні на кого нападати, але ми не хочемо також опинитись під нападом чужинців. Ми прагнемо встановленя сталого мира. Найкращий і прямий шлях до сього полягає в підтримці сили Червоної Армії. Червона Армія буде рішаючим фактом на Ґенуйській конференції".

(Пресбюро Порадукра.)

Французи беруть галицьку нафту.

"Le Matin" з 8. лютого та инші газети доносять, що між договорами, які 6. лютого с. р. підписала Франція з Польщею, є теж і нафтова конвенція. Подробиць її досі не оголошено. Основним прінціпом є свобода торговлі і вивозу галицької нафти. При тому згадуеть ся, що інвестиції французького капіталу у східногалицькі нафтові підприємства перевисшають 800 міліонів франків.

КЛИЧ О РАТУНОК!

МІЛІОНАМ СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ ГРОЗИТЬ ЧЕРЕЗ ПОСУХУ ГОЛОДОВА СМЕРТЬ!

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ЛЮДИЙ ВЖЕ ПОМЕРЛИ З ГОЛОДУ, А ТИСЯЧІ ВМИРАЮТЬ НА НАШИХ ОЧАХ.

ОДНАК МИ МОЖЕМО ВРАТУВАТИ ТИСЯЧІ І ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ВІД ГОЛОДОВОЇ СМЕРТИ, КОЛИ ПОДАМО ІМ СЕЙЧАС ПОМІЧ.

ОБОВЯЗКОМ КОЖДОГО РОБІТНИКА І ФАРМЕРА Є ПОДАТИ СЮ ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ БРАТАМ НА УКРАЇНІ І ТО ПОДАТИ ЇЇ ЯК НАЙСКОРШЕ.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ В ВІННІПЕҐУ ДАЛИ ВЖЕ ГАРНИЙ ПРИМІР, ЯК НАЛЕЖИТЬ ПОМАГАТИ ГОЛОДУЮЧИМ, ЗЛОЖИВШИ НА ОДНІМ ЛИШЕ КОНЦЕРТІ ПОВЕРХ 1.150 ДОЛЯРІВ ДЛЯ ГОЛОДУЮЧИХ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

З ТИХ ГРОШИЙ 1.000 ДОЛЯРІВ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ВАЛЮТІ ВЖЕ ЗІСТАЛИ ВИСЛАНІ ЧЕРЕЗ ПРЕДСТАВНИКА У. С. Р. Р. В ПРАЗІ, В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ, ДЛЯ ГОЛОДУЮЧИХ НА РАД. УКРАЇНІ.

ЗА ВІННІПЕҐОМ ПОВИННІ ПІТИ ВСІ ИНШІ МІСТА І МІСТОЧКА В КАНАДІ, ДЕ ЛИШЕ ЖИВУТЬ УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ І ФАРМЕРІ.

ТОВАРИШІ! ГОЛОДУЮЧІ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ БЛАГАЮТЬ НАС О ПОМІЧ! МИ НЕ МОЖЕМО ВІДІПХНУТИ ЇХ БЛАГАЮЧОЇ РУКИ.

ПОМОЖІМ ІМ СЕЙЧАС, ТАКИ ЩЕ НИНІ!

ВСІ ЖЕРТВИ ПРОСИТЬ СЯ ЗАСИЛАТИ НА АДРЕСУ:

FAMINE RELIEF COMMITTEE FOR SOVIET UKRAINE
UKRAINIAN LABOR TEMPLE
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada

НА ПІДЛЯШУ.

Бють селян. — Польонізація.

Селянин із Заболотя, більського повіту, Василь Кондратюк, повертав 26. січня з роботи з сусідного села. По дорозі напав на нього лісничий Поляк соболевського ліса та побив тяжко без вини і причини. Звичайно влада і жандармерія не знатиме про се, тому, що лісничий Поляк.

Селяне із Заболотя, більського повіту, перед трома роками внесли до місцевої влади просьбу о відкрите української школи в селі, зазначуючи при тім, що у них є вже свої українські учителі. Відповідь не приходила. Аж сего року замість відповіди, влада прислала до села учителів Поляків і заміряє відкрити польську школу для українського села.

СІЛЬСЬКІ КАРТИНИ.

"Якби ви знали паничі,
Де люди плачуть живучи..."

Погано живеть ся нашим селянам на Підгірю. В коморах сільського пролетаріяту вже передновок, в хатах віє буйний вітер, бо палива нема, на полиці завжди пятниця, бо корову продано на податок, на хлібець для дітий і на данину, а справити якого лаха вже нема за що.

Заробітку ніякого, бо промислу ані ремесла жадного нема.

"Убогії ниви, убогії села,
Убогий, обшарпаний люд,
Сумні картини, сумні невеселі
А инших не найдеш ти тут".

Дехто, щоби ратувати діти від голодової смерти, краде у богачів жито, за що попадає до арешту, бо закон стоїть на сторожі богатих — але дати бідному хліба не вміє і не думає.

Освітною працею на селах ніхто не займаеть ся, не всі учителі заглядають до читалень, а священство у своїй більшости поза церкву не заглядає.

Школи на Підгірю часто позамкані з браку опалу, а дітвора вганяє вулицями без догляду і науки та дичіє.

Дух мертвеччини та темноти панує на Підгірю.

Селянство розбило ся на два табори, себто на богачів і бідаків і між тими обома таборами збільшуеть ся напружене та терте.

Сільські богачики дивлять ся з погордою на бідаків і відносять ся до освітної та культурної праці байдужо або й ворожо.

"Богачі не думають над тим, що і вони не заасекуровані перед убожеством і що їх потомки напевно спролетаризують ся.

Богачі заскорузлі у свойому самолюбстві і їх мошонка майже ніколи на народні цілі не відчиняеть ся.

Між богатою і бідною клясою та між двором росте пропасть, яка колись у своїх наслідках мусить принести боротьбу за соціяльну справедливість.

Observator.

ПРОГРАМА РОБІТ. ПАРТІЇ КАНАДИ.

КАПІТАЛІЗМ І РОБІТНИЧИЙ РУХ ПЕРЕД СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ.

Вибух світової війни зазначив кінець великого історичного періоду. Капіталізм, суспільна система основана на клясовім посіданю средств продукції і удержувана примушуючою силою буржуазної держави, був тоді в періоді своєї експанції (розширеня). Се був період масової продукції, нагромаджуваня капіталу, розширюваня світового ринку набуванем кольоній і сфер впливу для вміщеня надвижки товарів і капіталу. Правда, що наслідком своєї анархічної продукції капіталізм вже тоді переживав повторяючі ся кризи; але при помочи кляпи безпеченства в виді еміґрації, йому все вдавалось регулярно повертати до своєї рівноваги. Правдою є також і се, що завсігди були великі маси робітників в нужді, але ті маси не визначували напрямів політики і цілий робітничої кляси. Бо се був також великий період розвитку організованого робітничого руху, з його трейд-юніями, кооперативами і політичними партіями. З'організовані робітники, радше воліли одержувати мізерну частину зарабаних великанських зисків, які капіталістична кляса добувала з визиску робітників, так в себе дома як і за границею, чим кинути визов основної зміни капіталістичної системи і через те їхня політика, туди склонюючись, була консервативною, реформістичною і опортуністичною.

ІМПЕРІЯЛІЗМ І РОБІТНИЧИЙ РУХ НИНІ.

За ту політику приноровлюваня ся до законних і економічних умовин капіталізму робітники мали заплатити страшну ціну. Помимо мирових трибуналів і їхніх гіпокритичних заяв та запевнювань, економічне суперництво зроджене монополістичними тенденціями великих імперіялістичних держав на дальше виражало ся в щораз то більше зростаючих узброєнях. Колиж відтак наступила експльозія, остовпіла робітнича кляса була заскочена цілковито не приготованою, а з'організований робітничий рух зістав повернений зрадою реакційних робітничих провідників в помічничий додаток імперіялістичної воєнної машини. Наслідком виниклої затяжної різні було те, що міжнародні біржі упали, фабрики позамикано, міліони робітників викинено в ряди безробітних, а самі основи капіталізму зістали підкопані і зрушені. Зустрівшись з такою ситуацією, капіталістична кляса робить шалені з'усиля, щоб повернути назад рівновагу капіталізму при помочи загального наступу на житеве положене робітників. Платню познижувано, умови (аґументи) зломано і концесії відтягнено. На кінець, щоб систематичну кампанію в ціли зниженя житевого положеня робітників зробити успішною, капіталістична кляса розпочала рівнож безпощадну офензиву в ціли знищеня масових робітничих організацій. Серед сих змінивших ся умовин міжнародний робітничий рух з конечности перетворюеть ся в орган революційної боротьби проти капіталізму.

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І ПЕРША РОБІТНИЧА РЕПУБЛИКА.

Загальний революційний рух при кінци імперіялістичної війни і підчас слідуючого після неї періоду зазначив ся небувалою інтензивністю, особливож російською революцією, яка встановила першу робітничу републику. Хоча перша революційна филя була повздержана в инших краях, то російська совітська република все таки змогла вдержатись проти злучених змагань імперіялістичних держав повалити робітничу владу і являеть ся нині втіленем боротьби світового пролетаріяту за його освободжене.

Робітнича Партія Канади признає російську революцію першою дією світової революції. Основуючи свою політику і становище на міжнароднім характері революційної боротьби, партія буде змагати до того, щоб робітничий рух в Канаді зробити нерозривною частю революційного руху робітників цілого світа. Позбувшись злуди завдяки зрадливому поведеню своїх власних провідників і одушевлені пролетарською революцією в Росії, робітники цілого світа з'організували Комуністичний Інтернаціонал. Помимо лютої опозиції зі сторони капіталістів і їхніх наймитів в робітничих рядах, Комуністичний Інтернаціонал ріс дуже скоро і став світовою силою, цитаделею і надією робітників усіх країв. Робітнича Партія буде представляти в правдивому світлі Другий Інтернаціонал, котрий безперервно росколює робітничі ряди і зраджує робітничі маси перед їхнім ворогом. Робітнича Партія буде також остерігати і стеречи робітників перед заходами так званого Другого-і-пів Інтернаціоналу обманути робітників. А дальше, признаючи, що Комуністичний Інтернаціонал є одиноким правдивим осередком, світового революційного руху, Робітнича Партія буде змагати до з'єдиненя робітників під прапором Третого Інтернаціоналу.

ПЛЯТФОРМА.

Робітнича Партія повстала наслідком того, що дотепер істнувавші партії оказались нездатними координувати і вести робітничу клясу в її боротьбі проти капіталізму. Соціялістичні партії майже зникли з політичної сцени через їх сектанство. Реформістичні робітничі партії не признавали клясової боротьби і функціонували головно як виборчі машини. Виступаючи в опозиції до прінціпів і тактик згаданих партій, Робітнича Партія буде стреміти до того, щоб она рівночасно була партією акції, а тим самим партією мас.

Загальна програма Робітничої Партії є:

1. Консолідувати істнуючі робітничі організації і розвинути їх в боєздатні органи рішучої боротьби проти капіталізму; проникати в робітничі юнії і стреміти до заміщеня теперішного реакційного провідництва революційним.

2. Брати участь в виборах і загальнім політичнім житю краю. Репрезентанти партії в ріжних леґіслятивних і адміністративних інституціях будуть показувати в правдивому світлі фальшиву демократію капіталізму і помагати мобілізувати робітників для остаточної боротьби проти капіталістичної держави. Они будуть публично давати вислів відомим їм з власного переконаня і досвіду щоденним кривдам робітничої кляси конкретними домаганями до капіталістичних правительств і їхніх інституцій.

3. Вести провід в боротьбі за негайні потреби робітників, поширювати і поглубляти їхні домаганя, організувати і розвивати з щоденної боротьби силу для поваленя капіталізму.

4. Працювати для поваленя капіталізму і капіталістичної диктатури при помочи здобутя політичної влади, встановленя диктатури робітничої кляси і робітничої републики.